

שמי פני בונס וברצוני לשתף אתכם בזיכרונותיי על אחי האהוב, דב (ברה) בראון ז"ל. גדלנו בקוריטיבה שבברזיל בבית ציוני. אמא, ברטה, ז"ל הייתה פעילה בוויצ"ו והייתה גאה שבנה, סידני, שבגיל 15 במסגרת עליית הנוער בחר לחיות בא"י בקיבוץ ברור – חיל שבנגב. אני ואחי, ברה, היינו בתנועת "איחוד הבונים" בברזיל. ברה החליט ללכת בעקבות אחיו, סידני, עזב את לימודי הרפואה ועלה ארצה בשנת 1957 לקיבוץ ברור – חיל. הוא התגייס לצבא בגיל 20.

ברה תמיד אהב לטייל בשדות, במרחבים הפתוחים, ולכן היה טבעי שהוא בחר לעבוד בשדה בענף הכותנה, בקטפת והוא אף קיבל גביע על עבודתו המסורה.

יותר מאוחר הוא עזב את עבודתו בשדה והחל לעבוד במפעל הפיצה בקיבוץ בחריצות רבה.

בגיל 26 הכיר את פרידה הג'ינג'ית, אשתו, שבה הוא מיד התאהב ונולדו להם 3 ילדים נהדרים, ירון אשר נשוי לאורית ולהם תינוקת ששמה זוהר, איתן נשוי לדנה ולהם 3 ילדים: עלמה, איתי ותום וליאת המוכשרת באפייה אשר חיה באנגליה ועוסקת בענף הקונדיטוריה. אני בטוחה שברה צופה בהם מלמעלה בגאווה רבה.

ברה היה בעל, אבא, בן, אח וחבר שאין כדוגמתו.

ברה הצטיין בריקוד בעיקר סמבה, לא הייתה מסיבה אחת שהוא החמיץ, ברה היה פותח את הערב וסוגר אותו. הוא ניגן בלהקת בטוקדה של הקיבוץ והופיע במקומות שונים בארץ ואף היה בתוכנית המפורסמת "ארץ טרופית יפה" ששודרה ועוד משודרת בטלוויזיה.

ברה אהב לשחק כדורגל והיה בנבחרת כדורגל בקיבוץ שנים רבות.

ברה היה אלוף בסיפור בדיחות בעיקר גסות, אהב לשתות קפירינייה ולאכול שורסקו הוא אהב לעשות חיים ולצחוק.

אני לא אשכח את היום שבו הוא נקטף מאיתנו, היה זה בערב הסילבסטר בשנת 1986 בעלי ואני ישבנו ושתינו קפה בבית הזמני של פרידה וברה, הכול היה ארוז לקראת חזרתם לבית המשופץ, דיברנו על אה ודא ותכננו להגיע למסיבת הסילבסטר יחדיו כעבור כשעתיים קיבלנו את ההודעה הנוראה שברה אחי האהוב נפטר. ברה היה רק בן 50 במותו.

ממש באמצע חייו. מותו של ברה ז"ל היא אבדה קשה וכואבת לי, לזאב, בעלי, ולילדי שאהבו מאוד את דודם. תמיד נזכור את חיובו המקסים ואהבתו למשפחתו ולחיים.

אני בטוחה שהוא צופה בנו מלמעלה, מחייך את החיוך מתחת לשפמו הדק וגאה במשפחתו הגדלה והמאושרת.

יהיה זכרו ברוך.